

AB ORLEN LIETUVA

ZATWIERDZONO

rozporządzeniem nr TV1(1.2-1)-2026-0243

Dyrektora ds. jakości, ochrony środowiska i
bezpieczeństwa pracy
z dn. 3 czerwca 2026 r.

PRZEPISY BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY BDS-11 „PRACE NA WYSOKOŚCI”

ROZDZIAŁ I POSTANOWIENIA OGÓLNE

Cel i zakres stosowania niniejszych przepisów

1. Przepisy dla pracowników AB ORLEN Lietuva (zwanej dalej – Spółką) BDS-11 „Prace na wysokości” (zwane dalej Przepisami) mają na celu określenie wymagań w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy (zwanych dalej BHP) dotyczących stosowania środków zabezpieczających przed upadkiem z wysokości i / lub dostępu do miejsc pracy znajdujących się na wysokości w Spółce.

2. Niniejsze przepisy mają zastosowanie do każdego pracownika Spółki oraz – w przypadkach przewidzianych w umowie o wykonanie robót (lub innej umowie) zawartej między wykonawcą lub inną stroną umowy (zwanym dalej Wykonawcą) a Spółką – do pracownika Wykonawcy, który organizuje i planuje prace na wysokości, a także do środków zabezpieczających przed upadkiem z wysokości stosowanych podczas pracy na wysokości i / lub dostępu do miejsc pracy znajdujących się na wysokości.

ROZDZIAŁ II ODNOŚNIKI

3. Niniejsze Przepisy zostały opracowane z uwzględnieniem postanowień następujących dokumentów w aktualnym brzmieniu:

3.1. Przepisy dotyczące urządzania stanowisk pracy na placach budowy, zatwierdzone przez ministra opieki społecznej i pracy Republiki Litewskiej oraz ministra środowiska Republiki Litewskiej;

3.2. Ogólne zasady użytkowania urządzeń roboczych, zatwierdzone przez ministra opieki społecznej i pracy Republiki Litewskiej;

3.3. Zasady konserwacji mobilnych podestów roboczych, zatwierdzone przez ministra opieki społecznej i pracy Republiki Litewskiej;

3.4. Zasady bezpieczeństwa dotyczące eksploatacji urządzeń elektrycznych, zatwierdzone przez ministra energetyki Republiki Litewskiej;

3.5. LST EN 12811-1:2006 Tymczasowe wyposażenie budowlane. Część 1. Rusztowania. Wymagania techniczne i ogólne założenia projektowe;

3.6. LST EN 1004-1:2021 Rusztowania przenośne z elementów modułowych. Część 1. Materiały, wymiary, obciążenia obliczeniowe, wymagania dotyczące bezpieczeństwa i eksploatacji;

3.7. LST EN 131-1:2015+A1:2019 Drabiny. Część 1. Terminy, typy i wymiary funkcjonalne;

3.8. LST EN 131-2:2010+A2:2017 Drabiny. Część 2. Wymagania, badania, oznakowanie;

3.9. LST EN 131-3:2018 Drabiny. Część 3. Oznakowanie i instrukcje obsługi;

3.10. LST EN 131-4:2020 Drabiny. Część 4. Drabiny jedno- lub wielosegmentowe;

3.11. LST EN 131-6:2019 Drabiny. Część 6. Drabiny teleskopowe;

3.12. LST EN 131-7:2013 Drabiny. Część 7. Drabina na kółkach z platformą;

3.13. LST ISO 14122-3:2016 Bezpieczeństwo maszyn. Stałe środki zapewniające dostęp do maszyn. Część 3. Schody, drabiny rozstawne i poręcze;

3.14. LST ISO 14122-4:2016 Bezpieczeństwo maszyn. Stałe środki zapewniające dostęp do maszyn. Część 4. Drabiny stacjonarne;

3.15. LST EN 353-1:2014+A1:2018 Sprzęt ochrony indywidualnej chroniący przed upadkiem z wysokości. Sterowane urządzenia samohamowne, w tym prowadnica kotwicząca. Część 1. Sterowane urządzenia samohamowne, w tym sztywna prowadnica kotwicząca;

3.16. LST EN 353-2:2003 Sprzęt ochrony indywidualnej do ochrony przed upadkiem z wysokości. Część 2. Sterowane urządzenia samohamowne, w tym elastyczna prowadnica kotwicząca EN 354 (liny i taśmy);

3.17. LST EN 355:2003 Sprzęt ochrony indywidualnej do ochrony przed upadkiem z wysokości. Pochłaniacze energii;

3.18. LST EN 358:2019 Sprzęt ochrony indywidualnej służący do ustalania pozycji roboczej i ochrony przed upadkiem z wysokości. Pasy służące do ustalenia pozycji roboczej i zabezpieczenia przed upadkiem. Lonże do ustalania pozycji podczas pracy;

3.19. LST EN 360:2024 Sprzęt ochrony indywidualnej do ochrony przed upadkiem z wysokości. Samohamowne urządzenia zabezpieczające przed upadkiem;

3.20. LST EN 361:2003 Sprzęt ochrony indywidualnej do ochrony przed upadkiem z wysokości. Szelki bezpieczeństwa;

3.21. Norma PKN ORLEN S.A. S4 Prace na wysokości;

3.22. Norma PKN ORLEN S.A. S7: Dostosowanie narzędzi i mechanizmów do bezpiecznej pracy przy uruchomionych urządzeniach;

3.23. LST EN 280-1:2022 Ruchome podesty robocze przejezdne. Część 1. Obliczenia projektowe. Kryteria stabilności. Konstrukcja. Bezpieczeństwo. Badania i testy;

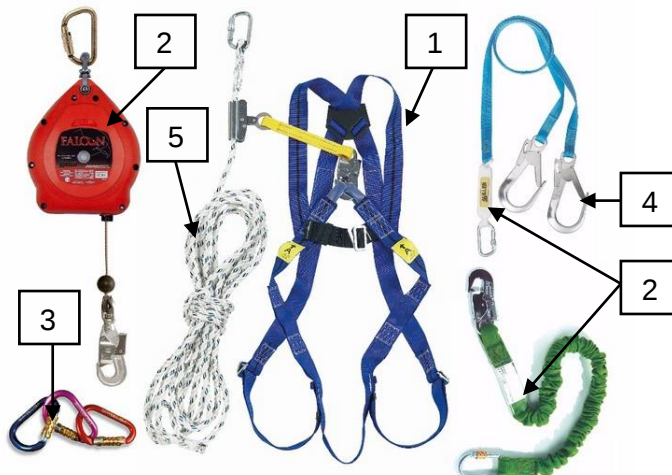
3.24. LST EN 280-2:2022 Ruchome podesty robocze przejezdne. Część 2. Dodatkowe wymagania bezpieczeństwa dotyczące urządzeń do podnoszenia ładunków montowanych na wysięgnikowych konstrukcjach podnoszących i platformach roboczych.

ROZDZIAŁ III TERMINY, DEFINICJE I SKRÓTY

4. Stosowane w niniejszych Przepisach terminy i definicje:

Środki ochrony przed upadkiem z wysokości – wszelkie środki służące do ochrony pracowników przed upadkiem z wysokości (rusztowania, drabiny, ruchome podesty robocze oraz indywidualne środki zabezpieczające przed upadkiem z wysokości).

Środki ochrony indywidualnej przed upadkiem z wysokości (zwane dalej – **ŚOIU**) – system środków służący do unieruchomienia w pozycji roboczej lub zatrzymania upadku, stosowany w celu zabezpieczenia osoby w przypadku upadku z wysokości. Główne elementy tego systemu (rys. 1): szelki bezpieczeństwa (uprząże) (1), urządzenia zabezpieczające przed upadkiem (samohamowne urządzenia zabezpieczające, amortyzatory bezpieczeństwa itp.) (2), elementy łączące (karabinki (3) i haki (4)) oraz liny (5).

Rys. 1. Środki zabezpieczające przed upadkiem

ŚOIU, przeznaczony do unieruchomienia w pozycji roboczej – urządzenie do zabezpieczania pozycji roboczej z samohamownym urządzeniem zabezpieczającym, które

uniemożliwia pracownikowi przedostanie się do niebezpiecznego miejsca, w którym istnieje ryzyko upadku z wysokości.

ŚOIU, przeznaczony do powstrzymania swobodnego spadania – urządzenie hamujące upadek z amortyzatorem bezpieczeństwa, które podczas upadku zmniejsza siłę uderzenia do poziomu bezpiecznego dla ciała (tj. poniżej 600 N) i blokuje upadek.

Okresowa kontrola ŚOIU (przeгляд) – obowiązkowa kontrola stanu technicznego środków ochrony indywidualnej przed upadkiem z wysokości, przeprowadzana w ustalonych odstępach czasu, obejmująca identyfikację środków oraz ocenę zgodności ich stanu technicznego z wymogami przepisów prawnych.

Osoba sprawdzająca rusztowania – pracownik wyznaczony przez firmę montującą rusztowania, który został przeszkolony zgodnie z procedurą ustaloną przez tę firmę, posiada dokument potwierdzający jego kwalifikacje oraz jest odpowiedzialny za kontrolę rusztowań i podejmowanie decyzji o zezwoleniu na pracę na rusztowaniach zgodnie z procedurą określoną w niniejszej instrukcji.

Prace na wysokości – prace wykonywane na wysokości powyżej jednego metra od ziemi, podłogi lub powierzchni stropu, w przypadku których istnieje ryzyko upadku z wysokości, jeśli nie zostaną zastosowane środki zabezpieczające przed upadkiem.

Koordynator prac – pracownik oddziału Spółki, który zleca montaż rusztowań, gdy zleceniodawcą montażu rusztowań jest Spółka, lub pracownik Wykonawcy, który inicjuje montaż rusztowań, gdy zleceniodawcą montażu rusztowań jest Wykonawca.

Poziomy system asekuracyjny – system zabezpieczający przed upadkiem, składający się ze stalowej lub włóknistej liny z mechanizmem napinającym, rozciągniętej poziomo i zamocowanej w dwóch punktach kotwiczenia (mocowania), przeznaczony do mocowania innych środków zabezpieczających przed upadkiem używanych przez pracownika (rys. 2).

Rys. 2. Przykłady poziomych systemów asekuracyjnych

Osoba uprawniona (fizyczna lub prawna) – producent ŚOIU, osoba lub przedsiębiorstwo przeszkolone i upoważnione przez producenta, spełniające wymogi określone w przepisach prawnych i posiadające dokumenty uprawniające do przeprowadzania oraz podejmowania decyzji dotyczących przydatności sprawdzanych środków do dalszego bezpiecznego użytkowania, a także wydawania dokumentów potwierdzających wyniki kontroli.

Drabiny – stacjonarne lub przenośne urządzenia robocze, przeznaczone do dostępu do wysoko położonych miejsc pracy lub do przemieszczania się z jednego piętra na drugie.

Ruchomy podest roboczy (zwany dalej **RPR**) – urządzenie składające się z podestu roboczego, elementów sterujących, wysięgnika i podwozia, przeznaczone do podnoszenia pracowników oraz wykonywania prac na wysokości z platformy roboczej. W zależności od typu podwozia RPR może być pojazdem samobieżnym lub niesamobieżnym.

Operator RPR – pracownik przeszkolony i certyfikowany do obsługi RPR oraz podnoszenia osób zgodnie z procedurą ustaloną przez właściciela RPR. W przypadkach, gdy pracownik zdobył niezbędną wiedzę i umiejętności w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, musi posiadać dokumenty potwierdzające ten fakt.

Rusztowania – tymczasowa konstrukcja stacjonarna lub przenośna z pomostami roboczymi, przeznaczona do podwyższenia miejsca pracy oraz zabezpieczenia pracowników przed upadkiem z wysokości, bezpiecznego rozmieszczenia używanych materiałów i ochrony osób

postronnych przed spadającymi przedmiotami (schemat rusztowania z typowymi elementami przedstawiono w załączniku 1).

Użytkownik rusztowań – pracownik korzystający z rusztowań w celu wykonywania prac i / lub dotarcia do miejsc pracy znajdujących się na wysokości.

Karta kontroli rusztowań – karta wypełniana przez monter rusztowań, zawierająca podstawowe dane dotyczące rusztowań (załącznik 3).

Projekt rusztowania – dokument określający sposób montażu rusztowania oraz zawierający obliczenia potwierdzające i / lub wykazujące, że tak zamontowane rusztowanie będzie bezpieczne w użytkowaniu przy przewidywanym obciążeniu.

Projektant rusztowań – firma lub osoba fizyczna posiadająca certyfikat wydany przez jednostkę certyfikującą, uprawniający do sporządzania projektów montażu rusztowań.

Firma zajmująca się montażem rusztowań – Wykonawca, który wykonuje prace związane z montażem, wymianą i / lub demontażem rusztowań na terenie Spółki.

Monter rusztowań – pracownik, który montuje, modyfikuje i / lub demontuje rusztowania, został przeszkolony do wykonywania tych prac zgodnie z procedurami obowiązującymi w firmie montującej rusztowania oraz posiada dokument potwierdzający uzyskane kwalifikacje (zaświadczenie, certyfikat itp.).

Pionowy system asekuracyjny – system zabezpieczający przed upadkiem, składający się z zamontowanej pionowo sztywnej prowadnicy (metalowa szyna, lina lub sznur) z mechanizmem napinającym, rozciągniętej w pionie i zamocowanej w dwóch punktach kotwiczenia (mocowania), przeznaczonej do mocowania innych środków zabezpieczających przed upadkiem z wysokości używanych przez pracownika (rys. 3).

Rys. 3. Pionowy system asekuracyjny

ROZDZIAŁ IV MOŻLIWE ZAGROŻENIA

5. Podczas wchodzenia na stanowiska pracy znajdujące się na wysokości i / lub wykonywania prac na wysokości mogą wystąpić następujące zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia pracowników:

5.1. **Upadek z wysokości** spowodowany nieprawidłowym montażem lub demontażem rusztowań, niezakrytymi otworami, nieprawidłowo lub niekompletnie zamontowanymi poręczami na pomostach roboczych, przewróceniem się rusztowań lub drabin z powodu niewłaściwie dobranej podłoża (np. śliskiego lub zbyt miękkiego), pęknięcie pomostu roboczego rusztowania lub stopni drabiny z powodu nadmiernego obciążenia, niewłaściwego użytkowania lub uszkodzenia, a także z powodu niekorzystania lub niewłaściwego korzystania ze ŚOIU;

5.2. **Spadanie przedmiotów** spowodowane nieprawidłowo zamontowaną lub brakującą listwą przypodłogową rusztowania, nieuporządkowanym pozostawieniem narzędzi lub materiałów na rusztowaniu itp.;

5.3. **Upadek na tym samym poziomie** spowodowany nieuporządkowaną i / lub brudną powierzchnią pomostu roboczego rusztowania;

5.4. **Kontakt z prądem** w wyniku dotknięcia przewodu elektrycznego lub metalowej części rusztowania podczas pracy z narzędziami elektrycznymi na rusztowaniach nieuziemiających;

5.5. **Uderzenie** (np. uderzenie głową o stabilne elementy konstrukcji);

5.6. Niewygodna pozycja podczas pracy, duże obciążenie nóg, napięcie związane z pracą podczas pracy na drabinie.

ROZDZIAŁ V OBOWIĄZKI PRACOWNIKÓW

Podczas montażu i użytkowania rusztowań

6. Obowiązki Koordynatora prac:

6.1. Składając zamówienie na montaż rusztowań, należy podać następujące dane: miejsce montażu rusztowań, klasę obciążenia rusztowań, wysokość oraz wymiary (długość i szerokość) pomostu roboczego rusztowań. W przypadku prac wykonywanych na rusztowaniach zazwyczaj należy określić 2. klasę obciążenia. W razie potrzeby, aby umożliwić stosowanie większych obciążeń na rusztowaniach, koordynator prac musi uzgodnić to z firmą montującą rusztowania oraz wskazać w zleceniu wyższą klasę obciążenia rusztowań;

6.2. Wskazać monterom rusztowań miejsce ich montażu oraz upewnić się, że po zamontowaniu rusztowania nie będą utrudniać dostępu do urządzeń niezbędnych do prowadzenia produkcji oraz do urządzeń przeciwpożarowych;

6.3. Po ustawieniu rusztowań należy sprawdzić, czy zostały one ustawione zgodnie z danymi podanymi w zamówieniu;

6.4. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości podczas kontroli rusztowań należy poinformować kierownika firmy odpowiedzialnej za ich montaż i / lub osobę przeprowadzającą kontrolę o konieczności podjęcia działań mających na celu ich usunięcie oraz nie przyjmować rusztowań, dopóki nie zostaną one prawidłowo zamontowane.

7. Firma zajmująca się montażem rusztowań ma obowiązek:

7.1. Podczas montażu rusztowań przestrzegać wytycznych producenta dotyczących montażu, konserwacji, testowania itp., a także obowiązujących w Republice Litewskiej aktów prawnych i norm regulujących montaż i użytkowanie rusztowań oraz wymogów niniejszych Przepisów;

7.2. W przypadkach określonych w niniejszych Przepisach oraz przez producenta rusztowań opracować projekt rusztowań zgodnie z wymaganiami określonymi przez firmę, która je wyprodukowała;

7.3. Wszystkie postawione rusztowania zarejestrować, nadając im numer rejestracyjny oraz wskazując miejsce i datę ich postawienia, a także daty kontroli oraz dane osób, które przeprowadzały kontrole rusztowań, po ich postawieniu oraz okresowe kontrole;

7.4. Wyznaczyć osoby odpowiedzialne za kontrole rusztowań oraz przedłożyć listę tych osób do Działu Kontroli Bezpieczeństwa Pracowników i Procesów Spółki.

8. Użytkownik rusztowań ma obowiązek:

8.1. Przed rozpoczęciem korzystania z rusztowań upewnić się, że na rusztowaniach zawieszona jest karta kontroli rusztowań oraz zapoznać się z wpisami w niej zawartymi: obciążenie rusztowania, miejsce i data montażu (jeśli rusztowanie zostało zmontowane ponad 10 dni temu, należy upewnić się, że na karcie znajduje się aktualny wpis dotyczący przeprowadzonej okresowej kontroli rusztowania), a także uwzględnić wszystkie inne uwagi zaznaczone w karcie kontroli oraz przestrzegać wymogów BHP podczas pracy na rusztowaniach;

8.2. Jeżeli na rusztowaniach będą prowadzone prace z użyciem narzędzi elektrycznych, zorganizować uziemienie rusztowań zgodnie z procedurą określoną w niniejszych Przepisach;

8.3. Nie stosować dodatkowych obciążeń podczas pracy na rusztowaniach (np. nie mocować do rusztowania tali w celu podwieszania remontowanego rurociągu, nie używać różnego rodzaju urządzeń dźwigowych do podnoszenia materiałów na pomost roboczy itp.) bez uzgodnienia z firmą, która postawiła rusztowania. W razie potrzeby stosować rusztowania o klasie obciążenia wyższej niż 2 i poinformować o tym koordynatora prac;

8.4. Użytkownicy rusztowań, nawet jeśli na rusztowaniu wywieszona jest karta kontroli rusztowania uprawniająca do pracy na nim, muszą osobiście upewnić się co do jego sprawnego stanu i niezawodności, usunąć z pomostów roboczych zbędne przedmioty, a w przypadku pokrycia pomostu roboczego śniegiem lub lodem – oczyścić go ze śniegu lub lodu;

8.5. Nie należy przestawiać rusztowań ani demontować ich elementów konstrukcyjnych;

8.6. W przypadku stwierdzenia, że rusztowania nie są bezpiecznie ustawione, nie spełniają wymagań niniejszych Przepisów lub innych dokumentów normatywnych oraz stanowią

zagrożenie dla osób pracujących na nich lub dla osób postronnych, należy przerwać prace na rusztowaniach, poinformować kierownika robót i zdjąć kartę kontroli rusztowań. Prace należy wznowić po naprawieniu rusztowań i sprawdzeniu ich przez osobę odpowiedzialną za kontrolę rusztowań;

Korzystanie z ŚOIU i drabiny

9. Przełożony pracowników wykonujących prace na wysokości z wykorzystaniem ŚOIU oraz drabin ma obowiązek:

9.1. Po dokonaniu oceny zagrożeń w miejscach pracy dobrać dla pracowników odpowiednie ŚOIU oraz inne środki ochrony indywidualnej;

9.2. Zapewnić konserwację przypisanych mu ŚOIU i / lub drabin zgodnie z wymogami producenta dotyczącymi użytkowania i konserwacji, niniejszymi Przepisami, przepisami prawnymi Republiki Litewskiej oraz dokumentami normatywnymi Spółki, w tym prowadzenie ewidencji urządzeń ŚOIU i / lub drabin oraz organizowanie ich przeglądów, kontroli i oznakowania;

9.3. Zorganizować zapoznanie pracowników korzystających z ŚOIU i / lub drabin z instrukcjami dotyczącymi użytkowania i konserwacji ŚOIU i / lub drabin oraz (w razie potrzeby) przeprowadzić szkolenie;

9.4. Zapewnić, aby ŚOIU i / lub drabiny nie były używane, jeśli nie posiadają deklaracji zgodności (w przypadku ŚOIU dodatkowo – oznakowania CE oraz dokumentów potwierdzających), instrukcji użytkowania i konserwacji, przeprowadzonej kontroli ŚOIU i / lub drabin lub jeśli podczas kontroli stwierdzono, że ŚOIU i / lub drabiny nie nadają się do dalszego bezpiecznego użytkowania;

9.5. Zapewnić, aby pracownicy korzystali z ŚOIU i / lub drabin zgodnie z wytycznymi producenta dotyczącymi ich użytkowania oraz wymogami niniejszej instrukcji;

9.6. Zapewnić prawidłowe działanie ŚOIU oraz odpowiedni stan higieniczny poprzez organizowanie niezbędnych czynności konserwacyjnych, napraw lub wymiany na nowe;

9.7. Dopilnować, aby pracownicy przez cały czas trwania procesu pracy korzystali z wydanych im ŚOIU, gdy ich użycie jest konieczne.

10. Pracownicy wykonujący prace na wysokości przy użyciu ŚOIU oraz drabin mają obowiązek:

10.1. Przestrzegać wymagań określonych przez producenta oraz w niniejszych Przepisach (zakres kontroli przed użyciem, częstotliwość obowiązkowych kontroli okresowych, wytyczne dotyczące konserwacji i przechowywania);

10.2. Pracownik, który korzysta z drabiny w celu wejścia na wysokość, przed wejściem musi dokonać oględzin i upewnić się, że drabina nie ma uszkodzeń i jest w pełni skompletowana;

10.3. Przed każdym użyciem ŚOIU należy je sprawdzić wzrokowo i upewnić się, że ŚOIU są regularnie kontrolowane, a szelki, liny są czyste, bez pęknięć, przetarć, przypaleń, a także że nie ma zagięć karabinków, haków itp.;

10.4. W przypadku stwierdzenia podczas kontroli wzrokowej usterki drabiny lub niezdatności ŚOIU do użytku, należy oznaczyć je znacznikiem wskazanym w załączniku 7 i usunąć urządzenie niezdatne do użytku z miejsca pracy.

ROZDZIAŁ VI WYMAGANIA OGÓLNE

11. Wybierając środki zapewniające dostęp do miejsc pracy na wysokości, należy dobrać te najbardziej odpowiednie, biorąc pod uwagę częstotliwość i czas ich użytkowania oraz określoną wysokość wznoszenia się. W przypadku wystąpienia nieuniknionego zagrożenia wybrany środek musi umożliwiać ewakuację.

12. Przy wyborze środków zabezpieczających przed upadkiem z wysokości należy dać pierwszeństwo rusztowaniom i RPR, ponieważ środki te są uznawane za jedne z najbezpieczniejszych przy wykonywaniu prac na wysokości.

13. Drabiny do prac na wysokości można stosować wyłącznie w takich warunkach, w których użycie innych, bezpieczniejszych urządzeń nie ma uzasadnienia ze względu na niewielkie ryzyko i krótki czas użytkowania.

14. Zabrania się korzystania z przypadkowych podestów (skrzyń, beczek itp.) w celu dostania się do miejsc pracy znajdujących się na wysokości.

15. ŚOIU należy stosować, gdy nie da się uniknąć ryzyka lub odpowiednio go ograniczyć za pomocą środków ochrony zbiorowej, albo gdy zastosowanie tych środków jest nieuzasadnione.

16. Prace na wysokości można wykonywać wyłącznie wtedy, gdy warunki pogodowe nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia pracowników.

17. W przypadku prac na wysokości obowiązuje procedura wydawania zezwoleń na prace, określona w następujących przepisach BHP Spółki:

17.1. Przepisy BHP BDS-5 „Prace związane z naprawami na zimno”;

17.2. Przepisy BHP BDS-6/1 „Prace związane z rozszczelnieniem urządzeń”;

17.3. Przepisy BHP BDS-6/2 „Prace w zamkniętych zbiornikach”;

17.4. Przepisy BHP BDS-7 „Prace ogniowe”;

17.5. Przepisy BHP BDS-31 „Prace ziemne”.

ROZDZIAŁ VII RUSZTOWANIA

Wymagania dotyczące montażu rusztowań

18. W firmie dozwolone jest montowanie i użytkowanie wyłącznie certyfikowanych rusztowań, tj. rusztowań wyprodukowanych zgodnie ze specyfikacjami uznanymi przez instytucje normalizacyjne (Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN), Komitet Techniczny Litewskiego Departamentu Normalizacji (LST TK) i in.) oraz zgodne z obowiązującymi dla nich normami [3.5, 3.6]. Takie rusztowania muszą być opatrzone instrukcją obsługi wydaną przez producenta oraz typowymi projektami montażu rusztowań.

19. W celu montażu rusztowań należy przygotować odrębny projekt:

19.1. Jeśli konieczne jest postawienie rusztowań, które nie spełniają wymagań montażowych określanych przez producenta tych rusztowań, tj. typowych (standardowych) projektów;

19.2. Jeśli montowane rusztowania mają wysokość powyżej 24 metrów;

19.3. W przypadkach określonych przez producenta rusztowania.

20. Wszystkie rusztowania muszą być prawidłowo zmontowane, sprawdzone i nadzorowane, aby nie przewróciły się ani nie przesunęły się nagle, co ma na celu zapewnienie stabilności montowanych rusztowań – mocowanie konstrukcji rusztowania do stabilnej konstrukcji nośnej, montaż dodatkowej konstrukcji podporowej rusztowania o większej powierzchni podstawy, mocowanie dodatkowych podpór i obrotowych płyt podporowych do powierzchni betonowej lub inne sposoby zapewnienia stabilności rusztowań wskazane w specyfikacji producenta.

21. Rusztowania, które nie zapewniają wymaganej stabilności przy ścianach budynku lub konstrukcjach, muszą być zamocowane zgodnie z projektem. Jeżeli nie ma możliwości zamocowania rusztowań do stabilnej metalowej lub żelbetowej konstrukcji nośnej, wówczas pomost roboczy rusztowań wolnostojących nie może być wyższy niż trzy minimalne wymiary podstawowe w przypadku montażu rusztowań na zewnątrz oraz cztery minimalne wymiary podstawowe w przypadku montażu rusztowań wewnątrz (np. jeśli szerokość pomostu roboczego b_s wynosi 0,7 m, to maksymalna wysokość rusztowania h_s wynosi $0,7 \times 3 = 2,1$ m w przypadku montażu rusztowania na zewnątrz oraz $0,7 \times 4 = 2,8$ m w przypadku montażu rusztowania wewnątrz).

22. Postawione rusztowania nie mogą utrudniać dostępu do urządzeń niezbędnych do prowadzenia produkcji oraz do środków przeciwpożarowych.

23. Pomosty robocze muszą być zamontowane w taki sposób i wykorzystywane w taki sposób, aby niezawodnie chroniły pracowników przed upadkiem oraz przed spadającymi przedmiotami. Do wykonania pomostu roboczego zaleca się stosowanie metalowych podkładów. Wokół krawędzi pomostu roboczego rusztowania należy zamontować deskę o wysokości co najmniej 15 cm (ciągłą deskę cokołową), chroniącą przed przypadkowym spadaniem przedmiotów z pomostu roboczego, a także poręcze boczne, składające się z co najmniej dwóch poziomo zamontowanych poprzeczek na odpowiedniej wysokości – głównej i pośredniej. Wysokość głównej poprzeczki musi wynosić co najmniej 1 m. Odległości między poziomymi elementami poręczy bocznych nie mogą przekraczać 0,5 m.

24. Rusztowania oraz pomosty robocze rusztowań należy montować tak, aby wytrzymały jak największe obciążenie, z uwzględnieniem charakteru wykonywanych prac oraz rzeczywistych obciążeń (załącznik 4).

25. Jeśli na podkładach rusztowań konieczne jest umieszczenie dodatkowych obciążeń, konstrukcja rusztowań musi zostać obliczona i sprawdzona pod kątem tych obciążeń.

26. Osoby montujące rusztowania muszą stosować środki zabezpieczające przed upadkiem. Monterzy rusztowań muszą używać dwóch lin z hakami do zabezpieczenia pozycji roboczej (przed odpięciem pierwszej liny druga musi być już przypięta do odpowiedniego punktu mocowania). Narzędzia używane do montażu rusztowań należy przechowywać w pasach z kieszeniami i uchwytami, przeznaczonych specjalnie do tego celu. Narzędzia należy przymocować do uchwytów za pomocą sznurków.

27. Przed rozpoczęciem montażu rusztowań monterzy rusztowań mają obowiązek:

27.1. Zapewnić, aby osoby postronne nie wchodziły do strefy niebezpiecznej zgodnie z Przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy Spółki BDS-20 „Ogrodzenia”;

27.2. Sprawdzić wszystkie elementy rusztowania pod kątem pęknięć, wygięć, odkształceń, uszkodzeń gwintów śrub łączących i tym podobnych;

27.3. Należy upewnić się, że powierzchnia, na której będą stawiane lub mocowane rusztowania, jest solidna i stabilna, a podłoże wyrównane, zagęszczone i nachylone tak, aby umożliwić odpływ wody powierzchniowej. Podczas stawiania rusztowań na stałych podłożach należy ocenić stan techniczny powierzchni podłoża oraz dodatkowe obciążenia działające na elementy konstrukcyjne podłoża.

28. Płyty podporowe z podnośnikami należy umieszczać na dodatkowych podporach (np. drewnianych deskach), aby obciążenia konstrukcji rusztowań zostały rozłożone na większą powierzchnię. Nie ma konieczności stosowania dodatkowych podpór, jeśli rusztowanie stawia się na równej, nieuszkodzonej powierzchni betonowej.

29. Pierwszą ramę poziomą, składającą się z podłużnic i poprzecznic, należy zamontować nie wyżej niż 25 cm od płyt podporowych (rys. 4). Jeśli w montażu wzdłużnym lub poprzecznym przeszkadza jakaś przeszkoda (rurociąg, krawężnik itp.), elementy te można zamontować do znajdującego się wyżej węzła łączącego.

Rys. 4. Montaż pierwszej ramy poziomej rusztowania

30. Na rusztowaniach w trakcie montażu i / lub niedokończonych, przy wszystkich zainstalowanych elementach umożliwiających wejście, należy niezwłocznie umieścić znaki z wyraźnie widocznym napisem zakazującym korzystania z rusztowań (przykłady znaków zakazujących korzystania z rusztowań przedstawiono w załączniku 5).

Rys. 5. Przykłady zastosowania środków zapewniających dostęp do wyższych poziomów

31. Odstępy między poszczególnymi panelami podłogi oraz między podłogą a ciągłą listwą przypodłogową powinny być jak najmniejsze i nie przekraczać 25 mm.

32. Urządzenia służące do wchodzenia na wysokości (drabiny lub schody) muszą być montowane zgodnie z wymaganiami określonymi przez producenta rusztowań (przykłady montażu tych urządzeń przedstawiono na rys. 5). Drabiny należy zamontować w taki sposób, aby wysokość, na którą prowadzą, nie przekraczała 2,5 m.

33. Schody powinny być używane podczas intensywnej pracy – osoby korzystające z rusztowań muszą często wchodzić i schodzić, a także wnosić i wynosić z pomostu roboczego materiały, narzędzia itp.

34. Gdy wejście na pomost roboczy jest wykonane od wewnętrznej strony rusztowań, w celu zamknięcia otworu wejściowego na pomost roboczy należy zamontować pomosty z odchylanym, blokowanym włazem, ograniczając dostęp do otworu od góry elementami rusztowania, aby zabezpieczyć pracowników przed wypadnięciem w przypadku, gdy właz jest otwarty.

35. Jeżeli wejście na pomost roboczy znajduje się po zewnętrznej stronie rusztowania, należy zamontować na nim bramkę.

36. Urządzenia służące do wchodzenia na wysokość muszą być stabilne, zabezpieczone przed przypadkowym poluzowaniem się lub przesunięciem, a ich powierzchnia musi być antypoślizgowa. Kąt nachylenia schodów powinien wynosić 30°–55°, a drabin – 65°–75°.

37. Podczas wykonywania prac na rusztowaniach o wysokości 6 m i większej należy zamontować co najmniej dwa pomosty: roboczy (górny) oraz pomost ochronny (dolny), umieszczony nie niżej niż 2 m od pomostu roboczego.

38. W przypadku długich rusztowań co najmniej co 40 metrów należy zainstalować urządzenia umożliwiające schodzenie / wchodzenie na rusztowania; odległość od najbardziej oddalonego stanowiska pracy do urządzenia służącego do schodzenia / wchodzenia nie może przekraczać 20 m, tj. należy zainstalować co najmniej dwa urządzenia do schodzenia i wchodzenia.

39. W miejscach, gdzie panuje intensywny ruch ludzi i istnieje ryzyko spadania przedmiotów, rusztowania należy osłonić (siatką, plandeką, wzmocnioną folią itp.).

40. Jeśli na metalowych rusztowaniach będą prowadzone prace z użyciem narzędzi elektrycznych, rusztowania muszą być uziemione zgodnie z wymogami określonymi w przepisach [3.5].

41. Nie ma potrzeby dodatkowego uziemiania rusztowań, jeśli są one przymocowane za pomocą złączy do naturalnych uziemień, tj. do metalowych lub żelbetowych konstrukcji budowlanych mających wymagany kontakt z ziemią, rurociągów wodociągowych i innych metalowych rurociągów poprowadzonych w ziemi (z wyjątkiem rurociągów przewożących łatwopalne ciecze, gazy i materiały wybuchowe), metalowych konstrukcji obiektów i urządzeń hydrotechnicznych.

42. Gdy odległość rozstawionych rusztowań od ściany nie przekracza 15 cm, nie ma konieczności ogradzania pomostu roboczego od strony ściany barierami bocznymi.

43. Gdy rusztowania wkraczają na jezdnię, w celu zapewnienia bezpieczeństwa uczestników ruchu (pojazdów i pieszych) należy:

43.1. ustawić odpowiednie znaki drogowe (np. prace niebezpieczne, ograniczenie prędkości, zwężenie jezdni, zakaz przechodzenia dla pieszych (osób postronnych) itp.);

43.2. Elementy rusztowań należy oznaczyć odblaskowymi paskami w kolorze żółtym / czarnym lub białym / czerwonym.

44. Dodatkowe wymagania dotyczące rusztowań ruchomych:

44.1. Maksymalna dopuszczalna wysokość rusztowań na zewnątrz wynosi 8 m, a wewnątrz – 12 m;

44.2. Kółka muszą być pełne, bez otworów, i muszą być wyposażone w mechanizm blokujący, który uniemożliwia obrót kółka oraz obrót osi, a tym samym zapobiega samoczynnemu przemieszczaniu się rusztowań.

45. Rusztowania należy ustawić w taki sposób, aby zapewnić bezpieczeństwo i zdrowie pracowników pracujących na rusztowaniach oraz aby nie było konieczne stosowanie środków ochrony indywidualnej przed upadkiem z wysokości.

46. Jeśli rurociągi lub inne konstrukcje utrudniają bezpieczny montaż rusztowań, przed ich użyciem należy wykonać odpowiednie prace w celu wyeliminowania ryzyka upadku (np. w przypadku braku możliwości zamontowania bramek przy wejściu na pomost roboczy, należy z elementów rusztowania zamontować dodatkowe bariery zapobiegające bezpośredniemu wejściu do bocznego otworu itp.). Jeżeli z przyczyn technicznych nie jest możliwe odgrodzenie niebezpiecznych miejsc, monterzy rusztowań mają obowiązek oznaczyć takie miejsca znakami BHP „Ostrzeżenie przed upadkiem”, „Ostrzeżenie o spadających przedmiotach”, a także zaznaczyć w karcie kontroli rusztowań: „Miejsca niebezpieczne oznaczone”, „Należy stosować środki zabezpieczające przed upadkiem z wysokości”.

47. Zabrania się stawiania rusztowań na zewnątrz, a także ich przestawiania lub demontażu:

47.1. Po zmroku, jeśli miejsce pracy nie jest odpowiednio oświetlone (ogólne oświetlenie sztuczne musi wynosić co najmniej 100 lx);

47.2. W przypadku gęstej mgły, ulewnego deszczu (podczas burzy), silnego i gęstego opadu śniegu, a także podczas burzy i gołosedzi;

47.3. W przypadku wiatru o prędkości przekraczającej 15 m/s (na terenach otwartych oraz na podestach, placach serwisowych i innych miejscach położonych na wysokości – w przypadku wiatru o prędkości przekraczającej 10 m/s).

Wymagania dotyczące kontroli rusztowań

48. Po ustawieniu rusztowań osoba sprawdzająca rusztowanie, zgodnie z listą kontrolną do sprawdzania rusztowań zawartą w załączniku 2, musi przeprowadzić kontrolę rusztowania, wypełnić kartę kontroli rusztowania i zawiesić ją na rusztowaniu w widocznym miejscu przy wszystkich środkach dostępu (drabinach lub schodach). Przedsiębiorstwo montujące rusztowania może korzystać z karty kontroli rusztowań o innym formacie, jednak musi ona zawierać wszystkie elementy i spełniać wszystkie wymagania wskazane we wzorze formularza przedstawionym w załączniku 3.

49. Osoba odpowiedzialna za kontrolę rusztowań musi je sprawdzać okresowo, nie rzadziej niż raz na 10 dni (poprzez oględziny), a także za każdym razem po przestawieniu rusztowań, wprowadzeniu zmian konstrukcyjnych, po ulewnym deszczu lub silnym wietrze, po roztopach lub mechanicznym oddziaływaniu na rusztowania, dokonując odpowiednich wpisów w karcie kontroli rusztowań w rubryce „Okresowa kontrola rusztowań” (załącznik 3).

Wymagania dotyczące użytkowania rusztowań

50. Jeżeli w celu zamknięcia otworu wejściowego na pomost roboczy zamontowano drzwi z blokadą, pracownik po wejściu musi te drzwi zamknąć i zablokować.

51. Pracownikowi nie wolno korzystać z rusztowań, które nie są bezpieczne (brakuje poręczy ochronnych, występują duże odstępy między deskami podłogowymi lub istnieją inne zagrożenia upadkiem).

52. Pracownikowi nie wolno wносить w rękach narzędzi, sprzętu i / lub materiałów podczas wchodzenia na rusztowanie po drabinie przeznaczonej do wchodzenia. Przedmioty te należy załadować do wytrzymałych worków lub skrzyń, używając lin (sznurów).

53. Narzędzia, w miejscach, gdzie istnieje ryzyko ich upadku z wysokości, należy zamocować w taki sposób, aby nie spadły (przykłady mocowania narzędzi przedstawiono na rys. 6).

54. Na pomostach rusztowań nie mogą znajdować się żadne przedmioty utrudniające poruszanie się, takie jak nakrętki, śruby, narzędzia itp. Śruby, nakrętki i inne drobne przedmioty należy przechowywać w pudełkach, workach itp.

55. Jeśli w karcie kontroli rusztowań zaznaczono „Miejsca niebezpieczne oznaczone” oraz „Należy stosować środki zabezpieczające przed upadkiem z wysokości”, pracownik wykonujący prace na rusztowaniach musi używać ŚOIU i zamocować je w taki sposób, aby nie spadły z wysokości.

56. Podczas pracy na rusztowaniach z wykorzystaniem sprzętu elektrycznego należy upewnić się, czy rusztowania są uziemione, oraz podjąć środki bezpieczeństwa, aby nie doszło do uszkodzenia kabli i przewodów elektrycznych: zabrania się ich ciągnięcia, zginania lub skręcania, stawiania na nich ładunków, dopuszczania do krzyżowania się z innymi kablami, węzami do spawania gazowego itp.

Rys. 6. Przykłady przywiązania narzędzi

57. Wchodzenie i praca na rusztowaniach mobilnych są dozwolone wyłącznie przy zablokowanych kółkach. Po ustawieniu rusztowania na miejscu należy zablokować kółka, zanim pracownicy wejdą na rusztowanie, aby rusztowanie nie przesunęło się ani nie przewróciło. Przesuwanie rusztowań jest dozwolone wyłącznie po zejściu z nich wszystkich pracowników.

58. Pracownikom korzystającym z rusztowań zabrania się przestawiania rusztowań, demontażu elementów konstrukcyjnych lub dokonywania innych zmian konstrukcyjnych w rusztowaniach, a także umieszczania na rusztowaniach dodatkowych obciążeń:

58.1. W trakcie pracy, w razie potrzeby, zmienić ustawienie rusztowań. Użytkownik rusztowania ma obowiązek wezwać pracowników firmy, która je zamontowała (numer telefonu osoby kontaktowej podano na karcie kontroli rusztowania) – wyłącznie pracownicy tej firmy mogą dokonywać zmian w rusztowaniu, przeprowadzać jego kontrolę zgodnie z procedurą określoną w niniejszych Przepisach oraz zezwalać na jego użytkowanie;

58.2. W przypadku gdy podczas prac na rusztowaniach planowane jest zastosowanie dodatkowych obciążeń (zawieszanie tali, mocowanie podnośników do transportu materiałów na pomost roboczy itp.), użytkownicy rusztowań muszą uzyskać zgodę firmy, która je postawiła. W tym celu kierownik robót odpowiedzialny za użytkowników rusztowań musi sporządzić zezwolenie na stosowanie dodatkowych obciążeń na rusztowaniach (wzór zezwolenia znajduje się w załączniku 8) oraz sporządzić schemat rusztowań, na którym należy wskazać miejsce zastosowania dodatkowego obciążenia. Na schemacie należy wpisać numer rejestracyjny rusztowania, a ponadto musi on zostać podpisany przez kierownika budowy oraz osobę odpowiedzialną z firmy, która postawiła rusztowanie. Zezwolenie na stosowanie dodatkowych obciążeń oraz schemat należy przechowywać wraz z zezwoleniem na prace/zleceniem w miejscu wykonywania prac.

59. Zabrania się używania rusztowań w warunkach zewnętrznych:

59.1. Po zmroku, jeśli miejsce pracy nie jest odpowiednio oświetlone (ogólne oświetlenie sztuczne musi wynosić co najmniej 100 lx);

59.2. W przypadku gęstej mgły, ulewnego deszczu (podczas burzy), silnego i gęstego opadu śniegu, a także podczas burzy i gołoledzi;

59.3. W przypadku wiatru o prędkości przekraczającej 15 m/s (na terenach otwartych oraz na podestach, placach serwisowych i innych miejscach położonych na wysokości – w przypadku wiatru o prędkości przekraczającej 10 m/s).

Wymagania dotyczące demontażu rusztowań

60. Demontaż rusztowań mogą przeprowadzać wyłącznie firmy, które je postawiły, czyli monterzy rusztowań. Monterzy rusztowań muszą podczas ich demontażu postępować zgodnie z wytycznymi producenta rusztowań.

61. Przed demontażem rusztowań monterzy muszą zdjąć kartę kontroli rusztowań (załącznik 3) i zawiesić tabliczkę zakazującą korzystania z rusztowań (załącznik 5).

62. Rusztowania należy demontować, zaczynając od góry. Podczas demontażu połączeń należy zapewnić stabilność konstrukcji w trakcie prac demontażowych. Zabrania się zrzucania elementów rusztowań z góry.

63. Uszkodzone elementy rusztowań należy oddzielić i wycofać z użytku.

ROZDZIAŁ VIII DRABINY

Wymagania dotyczące użytkowania drabin

64. Drabiny przenośne muszą spełniać wymagania norm LST EN 131-1 [3.8], LST EN 131-2 [3.9], LST EN 131-3 [3.10] oraz być użytkowane zgodnie z wymogami określonymi w instrukcji obsługi producenta; drabiny stacjonarne muszą spełniać wymagania normy LST EN 14122-4:2002 [3.12].

65. Drabiny przenośne muszą być czyste i ustawiane na równym, poziomym, twardym i stabilnym podłożu.

66. Drabiny przystawne muszą być:

66.1. Zabezpieczone przed ślizganiem i przed użyciem należy je zamocować (przywiązać lub zabezpieczyć za pomocą elementu stabilizującego);

66.2. Wystające co najmniej o jeden metr ponad miejsce wejścia;

66.3. Montowane pod kątem 65°–75°.

67. Pracownik wykonujący pracę na drabinie przystawnej na wysokości powyżej 1 m od powierzchni, na której stoi drabina, musi używać ŚOIU.

68. Przed użyciem należy solidnie zablokować mechanizmy blokujące drabin przenośnych (jeśli są w nie wyposażone).

69. Drabiny przenośne ustawione w takich miejscach, jak przejścia, wyjścia, przejazdy lub w miejscach, gdzie mogą zostać przesunięte ze względu na charakter prowadzonych w pobliżu prac, muszą być zamocowane lub ogrodzone w celu skierowania ruchu lub prowadzonych w pobliżu prac z dala od drabin.

70. Zabrania się używania drabin przenośnych do podnoszenia ładunków i materiałów.

71. W tym samym czasie na drabinie przenośnej może znajdować się tylko jedna osoba. Jeśli prace ma wykonywać więcej niż jedna osoba, należy użyć rusztowań lub dodatkowej drabiny.

72. Pracownik może wchodzić lub schodzić po drabinie, stojąc twarzą do niej, trzymając się jej mocno, zgodnie z zasadą „trzech punktów”, to znaczy musi dotykać drabiny obiema nogami i jedną ręką lub obiema rękami i jedną nogą; ręce muszą być wolne.

73. Pracownik pracujący na drabinie przenośnej:

73.1. Nie może przekraczać maksymalnego obciążenia przewidzianego przez producenta dla danego typu drabiny;

73.2. Musi stać obiema stopami na stopniu drabiny;

73.3. Używane narzędzia należy przechowywać w pasach z kieszeniami i uchwytami, przeznaczonych specjalnie do tego celu. Narzędzia należy przymocować do uchwytów za pomocą sznurków;

73.4. Pracować jedną ręką, a drugą trzymać się drabiny;

73.5. Nie próbować sięgać dalej niż sięga jego ręka;

73.6. Nie należy wchodzić wyżej niż na czwarty stopień od góry, aby podczas pracy zapewnić odpowiednie oparcie;

73.7. Należy podjąć dodatkowe środki ostrożności, jeśli drabina jest ustawiona przed drzwiami lub przejściem (zamknąć drzwi lub zablokować przejście), aby drabina nie została przewrócona podczas otwierania drzwi lub przypadkowego jej przesunięcia.

74. Pracownikowi zabrania się stojąc na szczeblach drabiny:

74.1. Pracować w pobliżu elementów instalacji elektrycznej, w których występuje napięcie, jeśli nie są one zabezpieczone przed przypadkowym dotknięciem;

74.2. Pracować w pobliżu obracających się części urządzeń oraz ruchomych pasów;

74.3. Pracować z niebezpiecznymi substancjami chemicznymi (produktami ropopochodnymi, kwasami, zasadami itp.);

74.4. Pracować z elektronarzędziami na mobilnych drabinach przystawnych;

74.5. Wykonywać prace wymagające dużej siły fizycznej, gdy istnieje ryzyko upadku pracownika lub przewrócenia się drabiny.

75. Praca na drabinie jest dozwolona przez nie dłużej niż 30 minut. Jeśli prace trwają dłużej niż 30 minut, pracownicy muszą je wykonywać na zmianę lub należy używać drabin z pomostami roboczymi (rys. 7). Z tej drabiny należy również korzystać, gdy konieczne jest wykonywanie pracy obiema rękami.

Rys. 7. Drabina z pomostem roboczym

76. W celu wejścia do zamkniętych zbiorników dopuszcza się używanie drabin linowych. Drabiny linowe muszą posiadać certyfikat producenta oraz instrukcję użytkowania i konserwacji. Instrukcje firmy muszą być sporządzone w języku litewskim, a instrukcje Wykonawcy – w języku zrozumiałym dla użytkownika.

77. Pracownik korzystający z drabiny linowej musi:

77.1. Przed użyciem przymocować drabinę linową do nieruchomych elementów konstrukcji zgodnie z instrukcją producenta, tak aby nie mogła się ona poluzować;

77.2. Przed wejściem sprawdzić wzrokowo i upewnić się, że drabina jest prawidłowo zamocowana oraz że nie ma pękniętych splotów lin, złamanych lub zdeformowanych szczebli ani uszkodzonych innych elementów;

77.3. Użyć ŚOIU, za pomocą których należy się przypiąć do liny ratowniczej. Zabrania się mocowania liny ratowniczej i liny drabiny w tym samym punkcie mocowania. Linę ratowniczą musi stale nadzorować inny pracownik. Zabrania się wchodzenia po drabinie więcej niż jednej osobie jednocześnie.

Wymagania dotyczące ewidencji, kontroli i oznakowania drabin przenośnych

78. Ewidencja, przeglądy, kontrole i oznakowanie drabin przenośnych muszą być przeprowadzane zgodnie z wymogami przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy BDS-4 „Konserwacja urządzeń roboczych” (zwanymi dalej przepisami BDS-4).

79. Drabiny należy okresowo sprawdzać zgodnie z procedurą i częstotliwością określoną w dokumentacji producenta. Jeżeli producent nie podał innych wytycznych, drabiny należy sprawdzać co najmniej raz w roku zgodnie z wymogami przepisów BDS-4. Po przeprowadzeniu kontroli drabiny należy ją oznaczyć etykietą, na której musi znajdować się numer identyfikacyjny

drabiny oraz data ważności kontroli (rok i miesiąc) (załącznik 6). Z drabin można korzystać do początku miesiąca odpowiedniego roku wskazanego na tabliczce.

80. Drabiny nienadające się do użytku należy oznaczyć symbolem określonym w załączniku 7, zakazującym ich użytkowania, oraz usunąć z miejsca pracy.

ROZDZIAŁ IX RUCHOME PODESTY ROBOCZE

Minimalne wymagania dotyczące użytkowania RPR

81. RPR muszą być certyfikowane zgodnie z obowiązującymi dla nich normami LST EN 280-1:2022 [3.23] oraz LST EN 280-1:2022 [3.24], posiadać deklarację zgodności WE oraz instrukcję obsługi i konserwacji producenta w języku litewskim lub innym języku zrozumiałym dla użytkownika, a także być opatrzone oznaczeniem CE.

82. Operatorzy RPR muszą dodatkowo przejść szkolenie z zakresu obsługi i użytkowania odpowiedniego typu RPR.

83. Operator RPR musi postępować zgodnie z wymaganiami określonymi w instrukcji obsługi i konserwacji wydanej przez producenta RPR.

84. Na RPR zabrania się podnoszenia osób i / lub ładunków, jeśli ich masa przekracza dopuszczalne obciążenie określone przez RPR, a także przy wietrze o prędkości przekraczającej 12,5 m/s.

85. Nawierzchnia jezdna musi być twarda i stabilna, a podłoże wyrównane, zagęszczone, bez zagłębień, nierówności i przeszkód. Operator RPR musi regulować położenie RPR tak, aby zapewnić bezpieczną odległość podczas przejazdu pod przeszkodami znajdującymi się nad jego głową

86. Podczas pracy w pobliżu działających linii elektroenergetycznych i / lub urządzeń (otwartych i izolowanych), do których doprowadzane jest napięcie, operator RPR musi zachować bezpieczną odległość określoną w załączniku 4 do Zasad bezpieczeństwa dotyczących eksploatacji urządzeń elektrycznych [3.4]:

Napięcie znamionowe urządzenia elektrycznego	Odległość między RPR a elementami pod napięciem, w metrach
Do 1000 V	0,5
Wyższe niż 1000 V (do 35 kV)	1,0
Wyższe niż 35 kV (do 110 kV)	1,5
Wyższe niż 110 kV (do 330 kV)	3,5
Wyższe niż 330 kV (do 400 kV)	6,0

Te bezpieczne odległości obowiązują zarówno w przypadku kosza roboczego RPR, jak i podnośnika, a także w odniesieniu do osób przebywających w koszu roboczym.

87. Pracownik wykonujący pracę na pomoście roboczym ma obowiązek:

87.1. Stosować się do poleceń kierownika robót RPR oraz operatora RPR;

87.2. Na pomost roboczy należy wchodzić i schodzić z niego wyłącznie w wyznaczonym miejscu wejścia, stojąc twarzą do platformy roboczej. Po wejściu na pomost roboczy należy zamknąć i zablokować bramkę oraz przypiąć linę zabezpieczającą szelek w wyznaczonym miejscu mocowania. W jednym punkcie mocowania można zamocować tylko jedną linę zabezpieczającą. Zabrania się mocowania liny zabezpieczającej do konstrukcji budynku lub innych obiektów znajdujących się poza pomostem roboczym;

87.3. Zabrania się wchodzenia na poręcze podniesionego pomostu roboczego i inne konstrukcje, przestawiania podniesionego pomostu roboczego do innej pozycji przy użyciu siły fizycznej, wychylania się przez poręcze pomostu roboczego, przechodzenia z pomostu roboczego na konstrukcje budynku lub inne obiekty, używania na pomoście roboczym podestów, drabin i innych podobnych środków, rzucania z podniesionego pomostu roboczego narzędzi, materiałów i innych przedmiotów;

87.4. Nadzorować proces podnoszenia i sterowania pomostem roboczym oraz informować operatora RPR o jego przebiegu zgodnie z ustalonymi sygnałami lub komunikatami, a także ostrzegać operatora RPR o niebezpiecznym zbliżaniu się pomostu roboczego do przeszkód.

88. Po zakończeniu pracy operator RPR musi wyłączyć źródło zasilania RPR i zablokować pulpit sterowniczy RPR.

Wymagania dotyczące ewidencji, kontroli i znakowania RPR

89. RPR należy ewidencjonować, kontrolować i oznakować zgodnie z przepisami dotyczącymi konserwacji ruchomych pomostów roboczych [3.3].

ROZDZIAŁ X**ŚRODKI OCHRONY INDYWIDUALNEJ PRZED UPADKIEM****Wymagania dotyczące stosowania ŚOIU**

90. W Spółce dopuszcza się stosowanie ŚOIU spełniających zasadnicze wymagania norm Unii Europejskiej dotyczących bezpieczeństwa użytkowania: oznaczonych znakiem identyfikacyjnym producenta, oznaczeniem CE, symbolami wskazującymi rodzaj ochrony przyrządu (oznaczenie zgodne z odpowiednią normą EN), informacjami o konkretnych właściwościach przyrządu, numerem seryjnym oraz datą produkcji. Pasy bezpieczeństwa (szelki) muszą być wyposażone w pierścienie typu D, a amortyzatory energii, liny bezpieczeństwa oraz amortyzatory bezpieczeństwa należy stosować z karabinkami blokującymi o podwójnym działaniu.

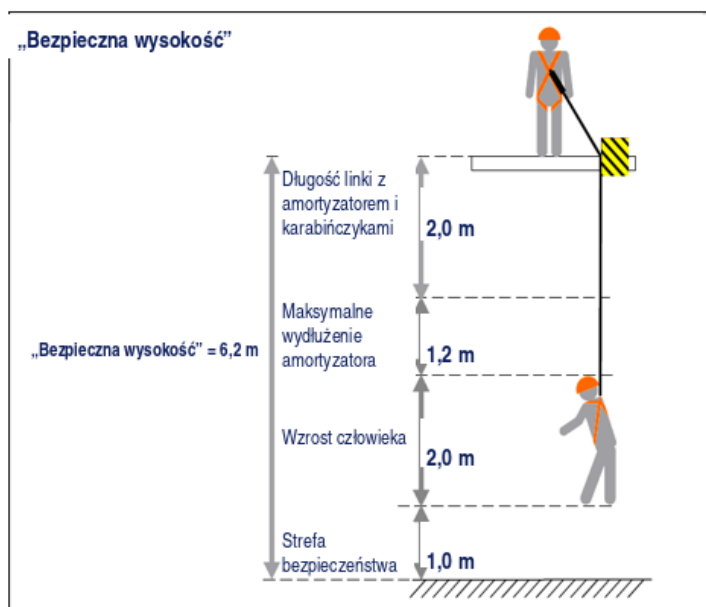
91. Pracownicy wykonujący prace na rusztowaniach, w których karcie kontroli zaznaczono „Należy stosować środki zabezpieczające przed upadkiem z wysokości”, na drabinach przystawnych o długości 1 m i większej, RPR, na dachach i innych powierzchniach znajdujących się na wysokości, gdy istnieje ryzyko upadku z wysokości, muszą stosować ŚOIU przeznaczone do unieruchamiania pozycji roboczej w celu zabezpieczenia przed upadkiem z wysokości.

92. ŚOIU, przeznaczone do zatrzymywania swobodnego spadania, mogą być używane wyłącznie przez specjalnie przeszkolonych pracowników, posiadających odpowiednie zaświadczenie wydane przez placówkę szkoleniową.

93. W przypadku stosowania ŚOIU przeznaczonych do zatrzymywania swobodnego spadania:

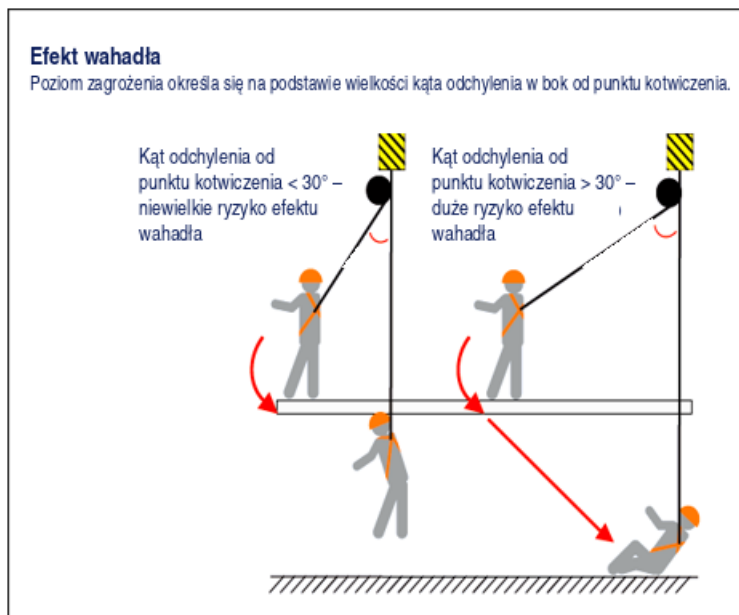
93.1. Środki te należy przymocować do punktu mocowania znajdującego się jak najwyżej nad pozycją roboczą pracownika, tak aby droga swobodnego spadania była jak najkrótsza. Jako punkt mocowania (podparcie do zamocowania) można wykorzystać elementy konstrukcji stalowych, belki i rury, które wytrzymują obciążenie nie mniejsze niż 2 tony;

93.2. Na torze upadku nie mogą znajdować się żadne obce przedmioty, o które podczas upadku można się uderzyć, co mogłoby spowodować obrażenia ciała. Spadającego pracownika należy bezpiecznie zatrzymać już w powietrzu (tj. w trakcie swobodnego spadania). Gdyby system asekuracyjny nie zadziałał, pracownik doznałby poważnych lub śmiertelnych obrażeń. Aby tego uniknąć, konieczne jest zapewnienie „bezpiecznej wysokości”. „Bezpieczna wysokość” to przestrzeń między punktem mocowania a przeszkodami, które mogłyby spowodować poważne obrażenia u człowieka. Przy ustalaniu „bezpiecznej wysokości” należy uwzględnić parametry urządzeń amortyzujących upadek oraz położenie punktu mocowania (rys. 8);

Rys. 8. Bezpieczna wysokość

93.3. Punkt mocowania należy wybrać w taki sposób, aby uniknąć ryzyka wystąpienia efektu wahadła, który podczas upadku stwarza ryzyko uderzenia w przeszkody znajdujące się po bokach. Kąt odchylenia od punktu mocowania nie może przekraczać 30° (rys. 9).

Rys. 9. Efekt wahadła

94. W przypadku wykonywania prac na wysokości, gdy konieczne jest poruszanie się i praca w pozycji stojącej na konstrukcjach lub ich elementach znajdujących się na wysokości, a stosowanie rusztowań lub innych środków zabezpieczających jest nieuzasadnione, można stosować poziome systemy zabezpieczające. W Spółce dopuszcza się stosowanie takich systemów, które spełniają wymagania określone w punkcie 89 niniejszych Przepisów. Pracownicy korzystający z tych systemów w pracy muszą zapoznać się z instrukcją obsługi producenta i przestrzegać zawartych w niej wymagań.

Wymagania dotyczące przechowywania i konserwacji ŚOIU

95. ŚOIU należy przechowywać i konserwować zgodnie z instrukcją producenta.

96. Elementy wyposażenia wykonane z włókien sztucznych nie mogą być narażone na bezpośrednie działanie promieni słonecznych, a także należy je chronić przed źródłami ciepła i działaniem substancji agresywnych oraz przechowywać w suchym i niezbyt ciepłym pomieszczeniu.

97. Do czyszczenia ŚOIU należy stosować odpowiednie środki czyszczące (np. specjalne przemysłowe środki czyszczące).

Wymagania dotyczące ewidencji, kontroli i znakowania ŚOIU

98. Ewidencja, przeglądy, kontrole i znakowanie ŚOIU muszą być przeprowadzane zgodnie z wymogami przepisów BDS-4.

99. Każdy ŚOIU oraz każdy konkretny element należy poddawać okresowej kontroli co najmniej raz w roku (o ile producent nie zalecił częstszych kontroli).

100. Kierownik oddziału Spółki lub Wykonawcy, którego pracownicy korzystają z ŚOIU, musi ocenić warunki użytkowania tych środków, a jeśli są one wykorzystywane bardzo intensywnie, w agresywnym środowisku i / lub w ekstremalnych warunkach klimatycznych, w celu zapewnienia ich niezawodności ustalić częstsze przeglądy okresowe niż określono w instrukcji producenta.

101. W trakcie okresowych przeglądów przeprowadza się szczegółową kontrolę ŚOIU zgodnie z procedurami określonymi przez producenta. Okresowe przeglądy może przeprowadzać wyłącznie uprawniona osoba, zgodnie z procedurą określoną przez producenta.

102. Rejestracja okresowych przeglądów jest obowiązkowa, dlatego przy przedstawianiu urządzeń do kontroli należy jednocześnie przedłożyć kartę identyfikacyjną (paszport) każdego z nich. Wyniki kontroli są protokolowane, przy czym dokonuje się odpowiednich wpisów w paszporcie każdego urządzenia (lub na karcie identyfikacyjnej) oraz w dzienniku rejestracji. W protokołach podaje się: typ i nazwę sprawdzanego urządzenia, numer normy specjalnej, dane

identyfikacyjne (numer seryjny, data produkcji, data rozpoczęcia użytkowania, data ostatniej kontroli), datę obecnej kontroli, wyniki kontroli: nadaje się do użytku do (data kolejnej kontroli), nie nadaje się do użytku – podaje się przyczyny, zleceniodawcę, wykonawcę, podpis wykonawcy oraz kopię certyfikatu potwierdzającego kompetencje. Paszport urządzenia (karta danych identyfikacyjnych) musi być przechowywany przez cały okres użytkowania urządzenia.

103. Po kontroli ŚOIU muszą one zostać opatrzone znacznikiem, na którym należy podać numer identyfikacyjny ŚOIU oraz zaznaczyć okres ważności kontroli (rok i miesiąc) (załącznik 6 do niniejszych Przepisów). ŚOIU można stosować do początku miesiąca odpowiedniego roku wskazanego na znaczniku.

Uznanie ŚOIU za niezdatne do użytku

104. ŚOIU nie nadają się do użytku, jeżeli:

104.1. Urządzenie zostało użyte w celu zatrzymania upadku i uległo obciążeniom udarowym (urządzenie takie można stosować wyłącznie po sprawdzeniu uszkodzonej części przez kompetentną osobę i uzyskaniu zgody na dalsze użytkowanie);

104.2. Podczas kontroli wykryto niedopuszczalną wadę (uszkodzenia materiału paska lub liny (nacięcia, pęknięcia, przypalenia itp.), sprzęt jest bardzo zabrudzony, odkształcenia elementów łączących, karabinków, lin, zadrapania na powierzchni w poprzek plecionej liny oraz w miejscach pętli liny, rozdarty amortyzator energii itp.) lub pojawiły się wątpliwości co do stanu sprzętu;

104.3. Produkt nie jest zidentyfikowany (nie posiada obowiązkowego oznakowania lub etykieta jest nieczytelna);

104.4. Brak danych dotyczących przeprowadzonej obowiązkowej kontroli okresowej;

104.5. Podczas okresowej kontroli stwierdzono, że stan urządzenia jest niezgodny z wymaganiami.

105. ŚOIU nienadające się do użytku muszą zostać oznaczone symbolem określonym w załączniku 7, zakazującym ich stosowania, oraz usunięte z miejsca pracy.

ROZDZIAŁ XI

POSTĘPOWANIE PRACOWNIKÓW W SYTUACJACH AWARYJNYCH

106. W zależności od zagrożeń, jakie mogą wystąpić podczas wykonywania prac na wysokości, przed rozpoczęciem prac kierownik robót ma obowiązek ustalić procedury ratownictwa i udzielania pierwszej pomocy pracownikom oraz przygotować sprzęt ratowniczy niezbędny w razie ewentualnego wypadku (uduszenia, pożaru itp.) lub w przypadku upadku pracownika z wysokości. Kierownik robót ma obowiązek zapoznać wykonawców z niniejszą procedurą.

107. Jeśli zgodnie z ustaloną procedurą ratowniczą pracownicy będą musieli zostać uratowani przez otwór znajdujący się w górnej części zbiornika, nad otworem należy zainstalować urządzenia do podnoszenia osób (trójnogi, podnośniki, dźwigi itp.) albo musi stale dyżurować wystarczająca liczba pracowników, którzy będą w stanie wydostać z zbiornika znajdujących się w nim pracowników.

108. Pracownicy mają obowiązek niezwłocznie zgłaszać wszystkie zdarzenia dyspozytorowi Działu Zarządzania Produkcją Spółki pod numerem telefonu: 3333 (dzwoniąc z telefonu stacjonarnego) lub pod numerem: +370 443 92510 (dzwoniąc z dowolnego telefonu) oraz pracownikom obiektu, w którym pracowali. Jeśli prace są prowadzone w terminalu w Būtingė, pracownicy mają obowiązek niezwłocznie zgłaszać wszelkie zdarzenia naczelnikowi zmiany Działu Operacji Terminalowych pod numerem telefonu: +370 443 93459 lub +370 686 78112.

109. W wyniku upadku z wysokości i zawisania w pasach bezpieczeństwa dochodzi do następujących zmian: gdy ciało znajduje się w pozycji wiszącej, znaczna ilość krwi z narządów położonych wyżej, zwłaszcza z serca, nerek, płuc i mózgu, przepływa do odpowiednich części ciała, w których przepływ krwi jest mniejszy. Po 5–10 minutach osoba, która upadła, odczuwa szum w uszach, mdłości i zawroty głowy. Niemal w tym samym czasie osoba ta może stracić przytomność. Przyczyną jest spadek ciśnienia krwi, co powoduje zmniejszenie ukrwienia mózgu i nerek (przepływu krwi). Ważne jest, aby osoba udzielająca pierwszej pomocy pozostawała w stałym kontakcie z poszkodowanym i zachęcała go do poruszania kończynami.

110. Po przeniesieniu poszkodowanego na powierzchnię ziemi należy go ułożyć w pozycji z uniesioną górną częścią ciała i podciągniętymi nogami (pozycja kucająca), opierając go o

ścianę lub podobne elementy, i utrzymać tę pozycję przez 20–40 minut. Dopiero wtedy można położyć poszkodowanego. W ten sposób można uniknąć ostrego zaburzenia rytmu serca spowodowanego nagłym napływem krwi do prawej komory serca. W przypadku upadku z wysokości należy zawsze zgłosić się do placówki medycznej, ponieważ mogą wystąpić późniejsze powikłania, np. uszkodzenia nerek.

111. Pracownicy muszą być okresowo instruowani i szkoleni w zakresie udzielania pomocy poszkodowanemu, który spadł z wysokości i zawisł na linach, a także w zakresie korzystania ze sprzętu ratowniczego.

ROZDZIAŁ XII SZKOLENIE PERSONELU

112. Osoby sprawdzające rusztowania oraz monterzy rusztowań muszą zostać przeszkoleni, uzyskać uprawnienia oraz posiadać odpowiedni dokument (świadczenie, certyfikat itp.) potwierdzający ich kwalifikacje do pracy z danym typem rusztowań, a także przejść szkolenie zgodnie z niniejszymi Przepisami.

113. Pracownicy Spółki pracujący na RPR, muszą przejść szkolenie i uzyskać certyfikat zgodnie z procedurą określoną w Regulaminie obowiązkowych szkoleń pracowników Spółki. Pracownicy Wykonawcy pracujący na RPR, muszą zostać przeszkoleni i uzyskać uprawnienia zgodnie z procedurą ustaloną przez firmę Wykonawcy.

114. Pracownicy Spółki, którzy organizują, planują, nadzorują i / lub wykonują prace na wysokości, muszą przejść szkolenie i zdać egzamin zgodnie z niniejszymi Przepisami, zgodnie z procedurą szkolenia pracowników w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy ustaloną w Spółce.

115. Szkolenia pracowników Wykonawcy, wykonujących prace na wysokości, zgodnie z niniejszymi Przepisami, musi zorganizować i przeprowadzić kierownik Wykonawcy.

116. Pracownicy Spółki wykonujący prace na wysokości i korzystający z ŚIOU muszą zostać przeszkoleni w zakresie obsługi RPR podczas seminariów szkoleniowych lub w placówkach szkoleniowych.

ROZDZIAŁ XIII POSTANOWIENIA KOŃCOWE

117. Niniejsze Przepisy określają jedynie podstawowe i minimalne wymagania BHP dotyczące wykonywania prac na wysokości, dlatego wszyscy pracownicy organizujący lub wykonujący prace na wysokości są zobowiązani, w razie potrzeby, do podjęcia dodatkowych środków zapewniających bezpieczeństwo i zdrowie pracowników.

118. Za okresową weryfikację i aktualizację niniejszych Przepisów, o ile istnieje taka potrzeba, odpowiedzialny jest kierownik Działu Kontroli Bezpieczeństwa Pracowników i Procesów Spółki.

ROZDZIAŁ XIV ZAŁĄCZNIKI

Załącznik nr 1. Schemat rusztowania z typowymi elementami.

Załącznik nr 2. Lista kontrolna przeglądu rusztowania.

Załącznik nr 3. Przykładowa karta kontroli rusztowań.

Załącznik nr 4. Klasy rusztowań według obciążeń i przeznaczenia.

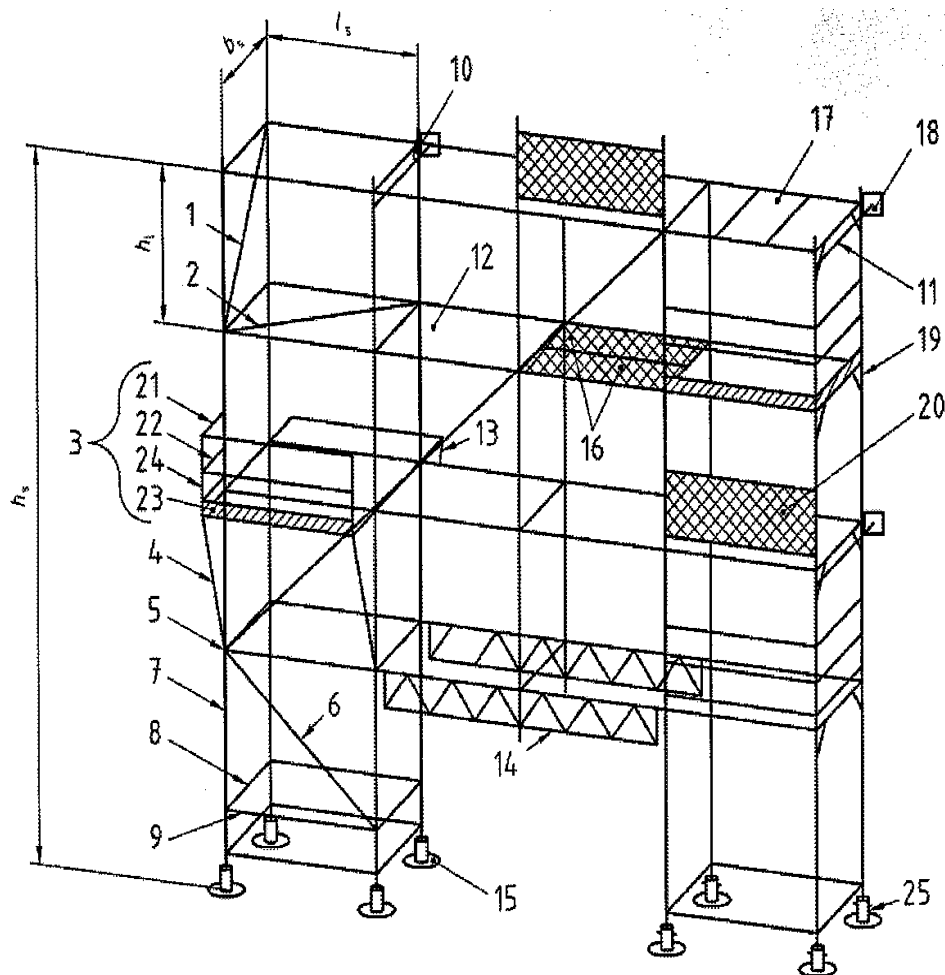
Załącznik nr 5. Przykłady znaków zakazujących korzystania z rusztowań.

Załącznik nr 6. Przykład znacznika kontroli.

Załącznik nr 7. Przykład znacznika narzędzia niezdatnego do użytku.

Załącznik nr 8. Formularz zezwolenia na stosowanie dodatkowych obciążeń rusztowaniach.

Schemat rusztowania z typowymi elementami

h_s – wysokość rusztowania;

b_s – szerokość rusztowania mierzona między środkami stojaków;

l_s – długość rusztowania mierzona między środkami stojaków;

h_l – wysokość kondygnacji rusztowania;

1 – układ stężeń pionowych (stężenie ukośne poprzeczne);

2 – układ stężeń poziomych;

3 – osłona boczna;

4 – podpora wspornikowa;

5 – węzeł;

6 – układ stężeń pionowych (stężenie ukośne podłużne);

7 – stojak;

8 – poprzecznicę;

9 – podłużnicę;

10 – złącze łączące;

11 – element mocujący;

12 – pomost roboczy;

13 – uchwyt;

14 – podłużnica nakładkowa;

15 – płyta podporowa;

16 – element pomostu (panel, deska);

17 – rama pozioma;

18 – kotwa;

19 – rama pionowa;

20 – konstrukcja ogrodzeniowa;

21 – poręcz główna;

22 – poręcz pośrednia;

23 – deska krawężnikowa ciągła;

24 – stojak;

25 – podnośnik śrubowy.

LISTA KONTROLNA PRZEGLĄDU RUSZTOWANIA

WYMÓG	TAK	NIE	NIE DOTYCZY
Rusztowania zostały ustawione na twardej i stabilnej powierzchni			
Elementy rusztowań są nienaruszone, bez pęknięć, wygięć, odkształceń i innych wad			
Rusztowania są odpowiednio wyrównane w płaszczyźnie poziomej i pionowej			
Rusztowania są zamocowane zgodnie z projektem lub zgodnie z instrukcjami producenta i są stabilne			
Stężenia ukośne zamontowano ze wszystkich stron, na wszystkich poziomach oraz nie rzadziej niż przy co piątej ramie pionowej.			
Szczeliny między poszczególnymi elementami pomostu oraz między pomostem a deską krawężnikową ciągłą nie przekraczają 25 mm			
Zamontowano zabezpieczenia boczne (poręcz główną, poręcz pośrednią oraz deskę krawężnikową ciągłą)			
Wysokość poręczy głównej wynosi co najmniej 1 m.			
Odległości między poziomymi elementami poręczy bocznych nie przekraczają 0,5 m			
Jeżeli wejście na pomost roboczy znajduje się po wewnętrznej stronie rusztowania, w celu zamknięcia otworu wejściowego na pomost roboczy zamontowano podesty z odchylanym, blokowanym włazem			
Jeżeli wejście na pomost roboczy znajduje się po zewnętrznej stronie rusztowania, na wejściu na pomost roboczy zamontowane są bramki			
Zainstalowano stabilne, zabezpieczone przed przypadkowym poluzowaniem się i przesunięciem urządzenia umożliwiające dostęp do wyższych poziomów			
Na pomostach roboczych rusztowania nie znajdują się zbędne materiały, ich pozostałości, odpady ani inne niepotrzebne przedmioty.			
PAMIĘTAJ! Jeśli odpowiedź jest przecząca (NIE), przed dopuszczeniem rusztowań do użytku należy wykonać odpowiednie prace w celu spełnienia tego wymogu.			

[illegible]

KLASY RUSZTOWAŃ WEDŁUG OBCIĄŻEŃ I PRZEZNACZENIA

Rusztowania klasy 1 są przeznaczone do przeglądów i prac, w których stosowany jest lekki sprzęt roboczy i na których nie układa się materiałów;

Klasy 2 i 3 są przeznaczone do przeglądów i prac, podczas których nie umieszcza się na nich żadnych materiałów, z wyjątkiem materiałów wykorzystywanych do prac wykonywanych bezpośrednio na miejscu, np. klucze, elektrody, uszczelki, śruby itp.;

Klasy 4 i 5 są przeznaczone do prac murarskich;

Rusztowania klasy 6 stosuje się tam, gdzie konieczne jest przechowywanie dużych ilości ciężkich materiałów.

Obciążenia pomostów roboczych (zgodnie z tabelą 3 normy LST EN 12811-1:2006)

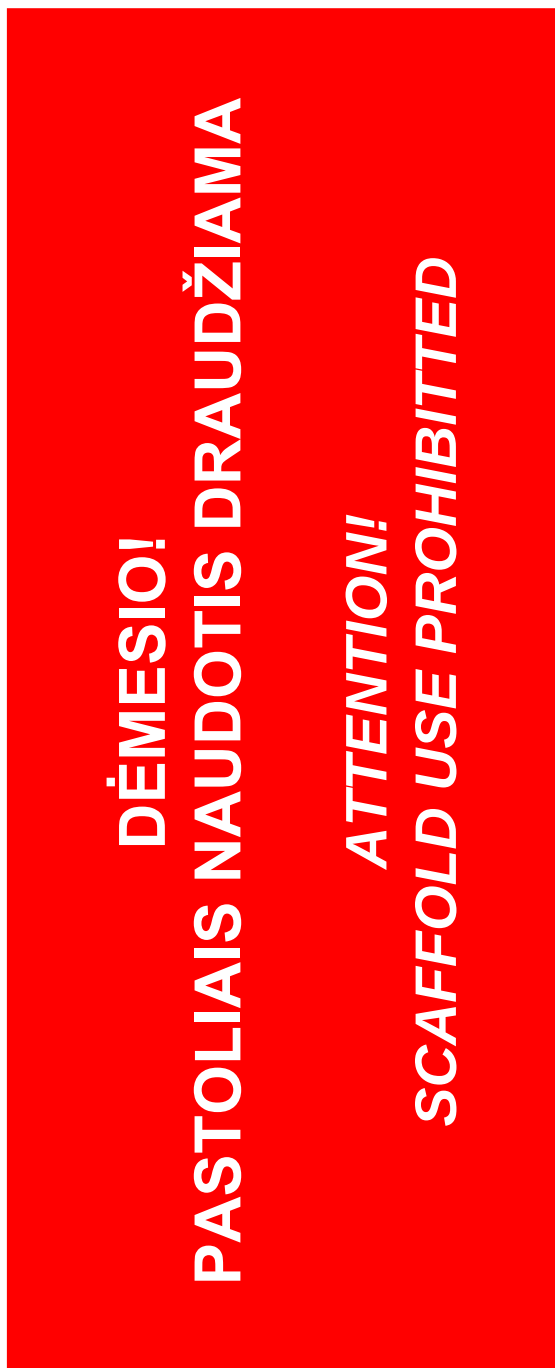
Klasa obciążenia	Obciążenie równomiernie rozłożone q_1 , kg/m ²	Obciążenie skupione Na powierzchni 500 mm x 500 mm F_1 , kg	Obciążenie skupione Na powierzchni 200 mm x 200 mm F_2 , kg	Obciążenie części pomostu	
				q_2 , kg/m ²	Współczynnik części pomostu
1	75	150	100	-	-
2	150	150	100	-	-
3	200	150	100	-	-
4	300	300	100	500	0,4
5	450	300	100	750	0,4
6	600	300	100	1000	0,5

Każdy pomost roboczy musi wytrzymać oddzielne, ale nie działające jednocześnie obciążenia q_1 , F_1 i F_2 . Na podpory konstrukcji rusztowań powinno być przenoszone wyłącznie równomiernie rozłożone obciążenie q_1 .

Wszystkie elementy pomostu rusztowania klasy obciążenia 1 muszą wytrzymywać obciążenie robocze przewidziane dla klasy 2, jednak wymaganie to nie dotyczy całej konstrukcji rusztowania.

Siły wywołane obciążeniami muszą być przenoszone na stojaki.

Przykłady znaków zakazujących korzystania z rusztowań

Przykład znacznika kontroli

PATIKRINTA

ID Nr.

LEIDŽIAMA NAUDOTI IKI:

Metai

2024

2025

2026

2027

Mėnuo

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

Przykład znacznika narzędzia niezdatnego do użytku

Pierwsza połowa znacznika

Druga połowa znacznika

ZEZWOLENIE NA STOSOWANIE DODATKOWYCH OBCIĄŻEŃ RUSZTOWANIA
(formularz zezwolenia)

Numer rejestracyjny rusztowania: _____

Miejsce ustawienia rusztowania: _____

(nazwa oddziału, nazwa obiektu, rurociągu itp. oraz numer technologiczny)

Zapotrzebowanie na dodatkowe obciążenia: _____

(do podwieszania tali do zawieszania ładunków, mocowania wciągarek służących do transportu materiałów na rusztowanie itp.)

Maksymalna masa dodatkowych obciążeń: _____ kg

Termin stosowania dodatkowych obciążeń: od _____ do _____

Użytkownik rusztowania:

(nazwa firmy korzystającej z rusztowań, imię i nazwisko kierownika robót, podpis, numer telefonu komórkowego)

Zezwalam na stosowanie dodatkowych obciążeń:

(nazwa firmy, która postawiła rusztowania, stanowisko osoby odpowiedzialnej, imię, nazwisko, podpis, numer telefonu komórkowego)

Schemat rusztowania z zaznaczonymi miejscami zastosowania dodatkowych obciążeń: